

givne Tid efter anden, Udsagn, hvis øvrige Dele ere enten tilbagefaldte, eller endog befundne urigtige, og hvilke ere afgivne baade før og efter at den Udsigende tillige havde paabyrdet sig selv andre Forbrydelser, hvilke aldrig have fundet Sted." „Dersom nu, i total Mangel af objectivt Beviis for, at et Drab har fundet Sted (thi Intet vidner om Vold, mindre om Mord; intet Kjendtegn har kunnet findes paa Liget, om Drab af nogetsomhelst Slags), dette ligefuldt skal kunne antages isølge den blotte Tilstaaelse og tillige antages, at Worm havde udført det, saa maatte dog, efter Fornuftens Fordringer, og efter de Retsregler, som vore ophlyste Tider hylde, en saadan Tilstaaelse være fast, nøiagtig, indvortes aldeles antagelig, og udvortes aldeles passende med alle ophlyste Omstændigheder, saa at intet Uforklarligt, Utroligt, mindre noget beviisligen Urigtigt, fandtes deri; derhos maatte den Tilstaaende være i saadan Forfatning, at man ingen Anledning havde til at tvivle om, at han baade kunde og vilde sige Sandheden, idet han gav Tilstaaelsen." Han søger nu at godtgjøre, at der i alle disse Henseender findes „de væsentligste Mangler." Bed detailleret at gennemgaae Worms Udsagn om hele Drabshandlingen viser han, at det „bestaaer af en Række større og mindre Usandsynligheder og Uantageligheder, for ikke at bruge stærkere Udtryk", og anfører derhos tillige, „som et stort Exempel paa, hvorledes saa godt som Alt, hvorpaa det i denne Sag kommer an, er i det Uklare", at det endog er aldeles uvist, hvilken Dag Tønder er død. „En saadan Tilstaaelse", bemærker han dernæst, „der indbefatter saa mange Modsigelser, saa mange Usandsynligheder, ja ligefremme Urigtigheder, kan ingen Domstol, i Mangel af alt objectivt Beviis for Handlingen, lægge til Grund, og mindst ved at fælde en Dødsdom." „Men foruden disse Tilstaaelsens væsentlige objective Mangler og Utroværdigheder, vil den, betragtet fra den subjective Side findes ikke mindre upaalidelig." I denne Henseende gjør Def. først og fremmest opmærksom paa Worms syge, i høieste Grad nervesvage Tilstand under Forhørene, som derhos holdtes om Natten. „Men ligesom det saaledes i høi Grad maa betvivles, hvad Evne Worm har havt til at udsige Sandheden, saaledes vil man ei heller ved at spørge om Villien, kunne bygge paa den saakaldte Tilstaaelse." „Enhver Tilstaaelse om en Forbrydelse, der efter almeent bekjendte Love medfører Døden, har i Almindelighed det ved sig, fremfor alle andre Tilstaaelser, at den kan være fremvirket af Dusket at døe." Def. viser nu den store Sandsynlighed for, at Worm maatte nære dette Dnske; han gjør opmærksom paa hans Forsøg paa Selvmord før og under Sagens Gang, og paa hans Tilstaaelser af flere andre afskyelige Forbrydelser, hvilke tilhøbe ere befundne grundløse. Han anfører derpaa Beviser paa Worms „Mangel paa Husommelse", og bemærker, at „naar overalt Worms samtlige Udsagn gennemgaaes, maa man sandelig ogsaa komme paa den Tanke, at ikke blot en forvirret Husom-

melse, men en langt større Forvirring har hersket hos ham, og at han aldeles ikke selv veed, hvad der er rigtigt, og hvad der er urigtigt af Alt det, han har sagt i Forhørene." (Slutn. følger).

— I „Altonaischer Mercur" Nr. 43 findes efter de just ikke altfor troværdige Frankfurter Blade, optaget nedenstaaende Efterretning, der forøvrigt afgiver et Beviis paa, hvorledes en saadan Sag betragtes udenfor Fædrelandet: „Stuttgart den 9de Martz: Thorvaldsen har skjenket os sin fuldstændige Model-Samling; man vil opføre en egen Bygning for den og alle de saavel i de kongelige Slotte som over hele Landet adspredte Konstatte. Vi ville saaledes erholde et Museum, der meer og meer vil nære Sandfærd og Kjærligheden for Konst. — Thorvaldsen har for sin uvurdeelige Gave erholdt den Udmærkelse, at blive beæret med Storkorset af den Würtembergske Krone-Orden." — Som vi erfare have Indbyderne til et Thorvaldsens Museum med Dagsposten afsendt følgende Mobbemærkning til Indrykkelse i Altonaischer Mercur: „Kjøbenhavn, den 21de Martz: Med Hensyn til den af flere Beundrere af de Thorvaldsenske Konstatte udstedte Indbydelse til Deeltagelse i Oprettelsen af et eget Museum i Kjøbenhavn til hensigtsmæssig Opbevaring af hine Konstatte, af hvilke allerede en ikke ubetydelig Deel forefindes her og Resten ventes i næste Sommer, finder man sig i Anledning af Inferatet fra Stuttgart i Nr. 43 af Altonaischer Mercur foranlediget til at bemærke, at der herfor maa ligge en Misforstaaelse til Grund, hvis Opklaring snarest muligt vil blive meddeelt."

Da den hæderverdige Sognepræst i St. Jørgens Gaard i Skrivelse af Dags Dato for mig har yttret, at mit Svar til den Ubenævnte af 13de f. M. angaaende Skovtyperiet i bemeldte Præstegaards Skove, kunde udtydes saaledes, som om der fra hans Side „let ikke" var foresøgt paa at faae Skovtyvene afstraffede, saa unblader jeg ikke, af ubetinget Høiagtelse for Hs. Belærverdighed, i Følge de af ham meddeelte Oplysninger og paa hans Anmodning herved at erklære: at han har indgivet skriftlig Klage til Politiet i Svendborg naar han har været forsynet med tilstrækkelige Beviser imod Gjerningsmændene (i min Embedstid 2de Gange indtil Januar Maanedes Udgang d. N.), men at han har anseet Anmeldelse uden Beviis for at være frugtesløs.

Svendborg Byfogedcontoir d. 11te Martz 1837.

Moltke.

Færbig fra Trykkeriet Tirsdag Eftermiddag Kl. 6.

For dette Blad tegner man sig heri Staden paa Hjørnet af Abel- og Gothersgade, Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa alle kongelige Postcontoirer; Prisen er kvartaliter 2 Rbd. 48 p S. og L. for indenbyes og 3 Rbd. 8 p Solv for udenbyes Abonnenter

Trykt, med Hurtigpresse, i det 50ste Officin, ved Carl C. Werner.